

*Sudionik Križnog puta u
svibnju 1945. završio svoj život
u jednoj od brojnih
masovnih grobnica*

fra **Anđelko NUIĆ**

37 godina
kapelan u Medugorju
Franjevačka hercegovačka provincija - Mostar

Rođen je 10. travnja 1908. u Drinovcima, od oca Ivana i majke Kate, rod. Šimić. Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, gimnaziju u Mostaru i Širokom Brijegu, a bogosloviju u Mostaru i Breslavi (Njemačka). Franjevački habit obukao je 1926. i tako postao članom Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja Marijina. Za svećenika je zaređen 1932. u Mostaru. Kao kapelan službovao je u Mostaru, Konjicu, Čitluk i Medugorju, a kao župnik u Gorancima i Izbičnu. Ubijen je u tzv. "maršu smrti" nakon 15. svibnja 1945. u Sloveniji.

Tragedija Bleiburg pokopala je najbolji dio hrvatskog naroda - političku, vojnu i duhovnu elitu. Komunisti su pobili veći dio hrvatske elite, dio je uspio pobjeći i naseliti se po svijetu, dio su zatvorili i poslali na robiju, a dio su upregli u svoje uzde. Eto, to je sudbina velike tragedije koja je zadesila Hrvatsku 1945. godine.

Prenosimo dio teksta dr. Ante Vukasovića objavljenog u *Vjesniku* (1999.) pod naslovom *Oficir priznao 1948. godne da je u Sloveniji sudjelovao u tajnim likvidacijama više od 30.000 Hrvata*:

J. Baći bio je na samrtničkoj postelji. Smrt se naglo približavala, bolovi pojačavali, naduo se poput balona. Izmučen strašnom bolešću, u teškim bolovima i očaju neposredno prije smrti, oficir JNA je rasteretio svoju savjest, te je čovjeku što je stalno bdio nad njegovim krevetom, kazao:

"Zemljače, ovo me Bog kažnjava za sve ono što sam učinio u Sloveniji, na kraju rata." Tako je odavanjem tajne o genocidnom pokolju Hrvata, započeo svoju posljednju "ispovijed".

Rekao je da su se nakon razoružanja i zarobljavanja pripadnika Hrvatske vojske i brojnih izbjeglih civila u Austriji i Sloveniji u svibnju 1945., njih osam oficira JNA, iz specijalne "leteće čete", dobrovoljno javili za likvidaciju zarobljenika, u suglasju s odlukom vrhovne komande da se tu učini najveća grobnica i u nju pokopa Nezavisna Država Hrvatska.

Njihova osmorka je "djelovala" u šumi kod Jesenica u Sloveniji. "Radili" su u parovima po dva. I zarobljenike su im dovodili na rubove jama, u parovima po dva, vezane žicom. Oni su ih udarali metalnim šipkama po vratu (u pottljak) tako da su se rušili u te mračne ponore. Norma je bila 500 zarobljenika dnevno po paru. Četiri para bi, prema normi, svakodnevno likvidirala 2000 zarobljenika, a oni su, odani Partiji, Titu i Staljinu, i prebacivali normu. Tako su "radili" 15 dana i poubijali više od 30.000 ljudi. Ubijali su sve što su im dovodili - zarobljenike i civile, žene i muškarce. Djecu nije spomenuo.

Na pitanje zašto su tako ubijali kad je strijeljanje jednostavnije, odgovorio je: "Rat je bio završen. Zarobljeni vojnici i civili se ne smiju ubijati, a mi smo ih ubijali. Moralo se raditi tajno, da se ne čuju pucnjevi i rafali."

Evo, na ovaj način su ubijani nečužni Hrvati. Kao da se radilo o nekakvoj igri ili natjecanju - Tko će ubiti više nečužnih Hrvata?! Kakvi smo mi to ljudi?! Jedna jedina osoba da ubije 250 ljudi dnevno?! Tko zna, možda je i naš fra Anđelko Nuić završio svoj mučenički život pod zločinačkom rukom ovoga čovjeka kojega je prekasno počela peći savjest.

Izvori i literatura:

Vukasović, Ante, "Oficir priznao 1948. godine da je u Sloveniji sudjelovao u tajnim likvidacijama više od 30.000 Hrvata", *Vjesnik*, kolovoz 1999.